

De tael van ut ouwe Svore

Ut Svores is een durpstael, die ze verstinge allemael.
Welke in de omtrek waere gebore in die is netjes wouwe praete,
die liepe drek al in de gaete. Dat kojje daelik hore.

Een brutael jong is een onstrante kring.
In plaets van stond zegge ze sting.
Wat pakke of haele dat is lange.
In naer het strand noeme ze gaen strange.
Een schommel, nauw das een schingel.
De rug noemen ze een rik in een boterham is een stik.

De zenuwpin in lijf of hoat is zinkes, in geleerde dat binne dinkers.
Bij de slacht dan ging ie prizze, geluk met de dooie in om wat te krigge.
Der wier gedronke in vorse prut gegete.
Dat deje ze over in weer mot je wete.
Een bal gehakt, een krappie in een stikkie spek
dat was je zootje, voor thus een lekkere bek.
Zo nouw in dan ging ie is een hortje stoppe
Je kaartte in onneus kom bove, komt op de proppe.
In was ie van ut liefdesaventuur niet vrij,
dan zeje ze O'die, die is heitertje dei.

Veul worde wiere anders gezeid maar raeke nouw aordig ut de tid.
Oek hoor ie niet meer zo van oeke en welle.
Zo zouw ik as ik deur ging nog meer kennen vertelle.
As ie nouw doghende bin, dat je ze allemael weet
der binnen der nog meer, ja bij de vleet.

De utspraek is moeilijk te schrivve, die mot je hore.
Praet daervoor met één die hier is gebore.

Gepubliceerd in kwartaalblad Struinen 1988 3.31